

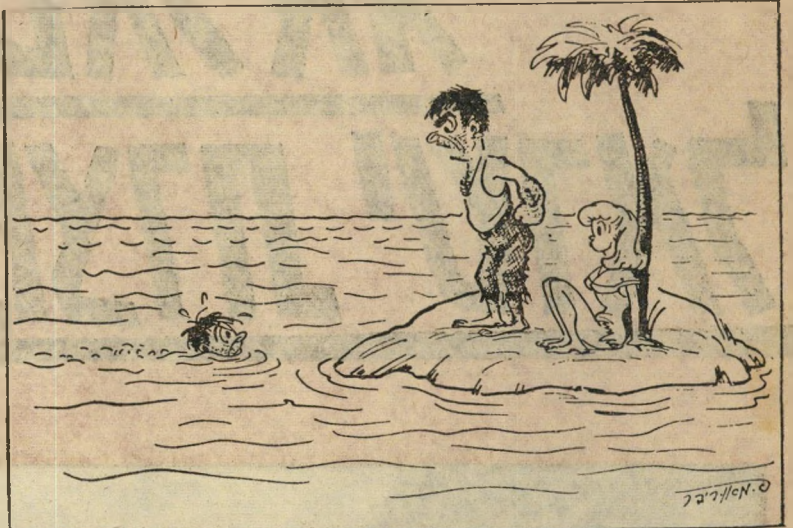
העולם הבא

בעריכת ליילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן הסתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס עשר לירות, שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא הקורא: עזי בדרוני, נירעוו.

מזה צוחקים הימאים באוניות צים

„אינך יכול למצוא לך אי משלך?“

„ובכן, אתה זה הנוסע מתא 23 שהתלונן על הבישול?“
פריץ מאוריבר, בספר, חיובו של נפסון, חיפה

הדתקאת השבוע:

כיצד גילה סטנלי את ליוינגסטון

אתה יודע איפה הוא?
„כל אחד יודע איפה הוא“, ענה הילד.
„כל אחד יודע? הלא כבר שלושה שנים שאני מכתת את רגלי בגיונגלים המחורבנים האלה, וכל מי שאני פוגש נשבע לפני שלא ראה פרצוף של אדם לבן כבר אלפיים שנה. אמור מהר איפה הוא!“

„איפה שכולם“, ענה הילד.
„בקוממיות?“ שאל סטנלי.
„כמובן“, ענה הילד.

ארז סטנלי מהר את הפציו וטס ישר לקוממיות. ואיך שהוא נכנס למר שב והנה הוא רואה איש זקן, שוקן לבן ושתי פאות צחורות עוטרות את פניו. „Dr. Livingston, I presume?“ שאל סטנלי ולא יסף.

„לא טעית!“ ענה האיש הזקן. „אני שמח שסוף־סוף באי להציל אותי, כבר התלוננתי כמה פעמים בפני השוטרים שבאו לחקור בעניין הלתם שטיפקו מן המושב לדירי התזירים של הקיבוצים, אבל השוטרים רק משכו בכתפיהם ו אמרו שאינם יכולים לעשות דבר.“

לאחר ששכך גל ההתרגשות בשל הפגישה הבלתי צפויה, סיפר דר' ליוינגסטון לסטנלי כיצד נחסף על־ידי אל מונים והועבר למושב קוממיות כדי להציל אותו מצפורני המיסיון. תיאר לפניו בפרוטרוט כיצד אילצו אותו לג' דל פיאות וללמוד בישיבה ומי יודע מה היה עולה בסופו, לולא הופיע המלך המושיע — סטנלי.

אחרי ששפך את לבו בפני העתונאי, ארז ליוינגסטון את הפציו והתכוון לעיוב את המקום. אבל פתאום הופיעו החסידים ולא נתנו לו ללכת ועד ש סטנלי הולך להפש טלפון בשביל ל הועיק את המשטרה וכבר נעלם ליוינגסטון שוב, כי העבירו אותו, כשהוא מוצע בתוך עגלת הציר, לישיבה בכפר־אחא.

מאז ועד היום, לא נתגלו יותר עקבותיו של החוקר הגדול. רחחות אמנם שמועות שהוא נפטר שנה ל אחר מכן באפריקה, אבל יש גם שמורעות שהוא זכה להיות תלמיד חכם ועילוי, ויהיה בקרוב לרב בישראל. אבל אין למצוא לשמועות הללו כל אישור רשמי.

כאשר יצא דוקטור דויד ליוינגסטון לגלות את ניאסלאנד וסנגאניקה באפריקה המזרחית ולא חזר, אף על פי שכבר עברו כמה שנים יפות, רעש כל העולם. שמו של החוקר והמסיונר היה מהולל היה כה מפורסם ונערץ, ש העולם הנאור לא יכול היה להשלים עם העלמו. ככה זה יצא, שמר גיימס גורדון נט, עורכו של ניריורק הרלד, הזמין אליו את העתונאי המהולל הנרי מורטון סטנלי ושלה אותו לגלות את עקבותיו של דר' ליוינגסטון.

יצא סטנלי לאפריקה ונכנס ישר ל תוך הגיונגלים. הלך, הלך, הלך, עד שהגיע לנהר. חצה את הנהר על רפ סודה מעץ ובאמצע הדרך בא קרוקודיל (שבצ מטר אורך) ורצה לטרוף אותו. אבל סטנלי היה זריז ממנו ונמלט. המשיך לשוטט בגיונגלים ולא ככת על אף כפר כושי ובכל מקום שאל על דוקטור ליוינגסטון, אבל אף אחד לא ידע על מה הוא מדבר.

אחרי שגמר את כל הגיונגלים מבלי לגלות את עקבותיו של המסיונר היה מהולל, נכנס אל הסחאנה והיה זוקר ודורש את כל הנקרים לו שם, אך איש לא ידע דבר. ככה נמשכו החיפושים שלוש שנים תמימות. מן הגיונגל הלך לסחאנה ומהסחאנה חזר לגיונגל ואני כבר לא מזכיר את הביצות ואת החיות הרעות וגם לא את היתושים הנוראים והפרפרים אוכלי האדם.

יום אחד, בשעה שלוש אחרי־הצהריים, כאשר סטנלי כבר היה מיואש לגמרי ורצה לחזור בידים ריקות (הוא כבר רצה לחזור מומן, אבל לא ידע את הדרך) נפתחו פתאום השיחים וילד קטן יצא משם. ניגש אל סטנלי ומשך אותו בחולצה.

„היי, אתה, ילד! עזוב את המכני סיים המגוהצות שלי!“ צעק עליו סטנלי. הילד נעלב והתחיל לבכות. סטנלי, שהיה בעל לב רגיש ולא יכול היה לדאות בכי של ילדים קטנים, ניסה להרגיע אותו והציע לו סוכריה־מקל. הילד לקח את הסוכריה והפסיק לבכות, וב עזר הדמעות מתייבשות על לחיו, שאל: „תגיד, דוד סטנלי, האינך מהפש במקרה את הדוקטור ליוינגסטון?“ סטנלי קפץ ממקומו כנשון נחש:

טעות

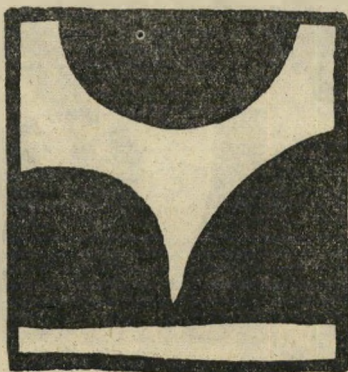
לעולם צודקת

והגבר הוציא מצית והדליק את ה סיגריה בעמו (הארץ) אברהם בן־עזרא, קרית־חיים לא יכול היה למצוא לו עם אחר?

ארצות־הברית עומדת לשלל ליוון לחלל (קול־ישראל, הגל הקול) עזי בדרוני, נירעוו באהבה ובמלחמה הכל מותר

להעסיק את הנעור במועדוני נר ער בצורה תרבותית (על החוסה) עזי בדרוני, נירעוו כדי שיעירו בנעירותיהם את השכנים למכירה מכונת, לפנות בלי מתחכ חים בין השעות 1—4 (מודעה במערב) י. ש. תל־אביב את המתווכחים להשאיר בכנסת

השקשה

שיצאו מהכלל, היו: א. פרידמן, מ קבוצת אלומות, שהציע: נשת פורים של אמנות שהופיעו ללא תח פושות ואיתן ביר מירושלים, שהציע: מראה מקורו של גלגל שיניים. עכשיו נראה אם יש לכם מחוץ לדמיון פורה גם קצת דם. אם יש, נא לשלוח אלי את הצעותיכם לכותרת לקשקשת החודשה (בצד שמאל).

איפה אתם ואיפה הדמיון הפורה? כל מה שיכולתם לראות כאן (קשקשת מצד ימין) זה רק ביקיניז ג'ין מנכ פידר בביקיניז מושקת כדורי יד היא הצעתו של דויד אזולאי, בבעת עליה: חתיכה וחצי בדי ביקיני אבל בתצוב נגטיב, היא הצעתו של הקורא היקר והותיק, יואב צבר, תל־אביב ועוד ועוד. הבודדים

מצעד הפרוטות

אבל הגליל היה כבר מאוד ולא יכול היה להרים אותו. שלח, איפוא, את אשתו אל החנות והיא קנתה בשתי פרוטות מוט של מטאטא. השחילו את גליל התלוש על המוט ונשארו.

כשהגיעו הביתה, הרגיש פתאום ה פועל שהוא רעב. „אין דבר“, אמרה האשה, „בעוד כמה דקות יהיה האוכל מוכן.“ בזריות גדולה הורידה 14 מטר נייר מהגליל והכניסה אותם לסיר מים עם קצת מלח. תוך דקות הגישה לבע לה הרעב ספגטי מתלוש המשכורת ברובט גריו שגרדה עם שפכטל מהאר ברול.

„איוה מזל שקבלת החודש תלוש ארוך“, אמרה האשה. „אם לא יבואו אלינו הרבה אורחים, יספיק לנו התלוש עד המשכורת הבאה.“

אחרי שאכלו שניהם ושבעו, אספו את שש הפרוטות שנותרו מן המשכורת והלכו יחד לבנק, להפקיד אותן כ חשבון עובר ושב, כיון ששמעו ב רדיו שהחסכון הוא צח השעה.

ספר אסתא!

ביום קבלת המשכורת צעדו עשר פרוטות על הדלת הצר שבין הקופאי והפועל שעמד בתור. הציץ הפועל במצעד הפרוטות ופנה לקופאי בקול מאוכזב מאוד — „זה הכל?“

„לא“, אמר הקופאי — „יש לך עוד תלוש משכורת, אני מקרה שהבאת אתך מוחדה, כי התלוש גדול הפעם.“ „מוחדה לא הבאתי“, ענה הפועל, „אבל אשתי כאן ואנו נגלגל את זה ה ביתה. אבל מה ששאלתי, לא שאלתי על התלוש אלא על הפרוטות. האם זו כל המשכורת שלי?“

„מיד אבדוק“, אמר הקופאי. הוציא את ספר החשבונות ובדק, בדק, ובסוף מצא ששכח לנכות את הפרש המס שבין הביטוח הלאומי וקרן פנסיה ומייד הוריד שתי פרוטות. אסף הפועל את שמונה הפרוטות הנותרות ואת גליל תלוש המשכורת.